mul weel se süddame röom, et helde Issa taewas mind önnistas terwe priske lastega, kes ennamiste emma trui hooltkandmisse läbbi summalakartlikkuks hingeks ülleskaswasid ja wannemattele kindlaks römuks ja auuks said. — Eks ei olnud siis armolinne Jummal ennam kui rohkeste keik sedda tassunud, mis ollin omma nore ea sees mapeälse ello waewast ning raskusest katsnud ja kannatanud? Ja sel wisil on ikka ning allati meie hallastaja Jummala armo nou temma innimesselaste kaswatamisse jures. Kas saaksime kül ial temma armust öiete arro, ja kas tunneksime kül mingisuggust head, kui ei olleks enne sedda ühtegi rist egga hädda meie kätte samud? Oh siis tännagem heldet Jummalat weel ennam süddamelikkult kurja ellopäwade eest, liati sest, et need keige parreminne aitwad, meie süddame parrandamisse nou korda sata! Ja se sünnib ka sega kokko, mis prohwet Jesaias annab Jummala suust räkida, ütteldes: „Wata, ma sullatan sind ja ollen sind ärrawallitsenud willetsusse ahjus.“

2.

Saksamaal olli, ehk weelgi on monnes kohhas maddala pölwe rahwa suus se wanna sanna kuulda: „Seäl perres, kus lapsed omma rummala ning kurja ellamisse läbbi issa ja emma au teotawad, kustuwad küünlad toas ärra.“ — Se juttustaminne, mis siin praego kättetulleb, saab üllesanda sedda, mil wisil se nimmetud wanna sanna ühhes perres ennast töeks tunnistas.

Olli üks suur külla, kus ennamiste keik honed kui illusad ja näggusad ollid nähha. Ellamisse toades ollid kaks kaunis sured ja selged aknad, mis ulitsa peäle andsid. Iggal perrel olli isse peksmisse rei ja karja laut, sepärrast said rahwas puhtaste ning kassinaste ellada; ja peälegi olli keigest nähha, et seäl joukas rahwas hölbo sees ellas. Perremeestel olli, peäle omma pöllo töid, weel ennamiste iggaühhel isse handwerki ammet, mis temma aias. Neid ollid issearranes nelli: üks treial, üks klassisep, üks tisler ja üks korwi punnuja, kes iggal näddalal ühhel seätud päwal klassiseppa jures kokko tullid, et klassisep teistele awisid ette lugges. Sesamma mees olli kül nattuke ennam kui teised seäl küllas ramato peäle öppetud. Kahjo agga, et temma